

PRVÁ ADVENTNÁ NEDEĽA B

Dnešnou nedel'ou vstupujeme do nového cirkevného obdobia. Začína sa adventná doba a s ňou nový cirkevný rok a zároveň príprava na sviatky Narodenia Pána. Matka Cirkev nám chce vložiť do srdca nejaké poučenie, napomenutie. Poznáme to aj z osobného života, keď sa rodič, najmä matka, lúči s dieťaťom, ktoré odchádza na dlhú dobu, či už do zahraničia na štúdiá, alebo za prácou, tak mu dáva dobré rady, aby v cudzom svete obstálo. A tak je to aj s Cirkvou, ktorá je našou matkou a chce nám, svojim deťom dať dobré rady, nejaké ponaučenie, ktoré nám má pomáhať, aby sme nezišli zo správnej cesty života a aby sme vytrvali v dobrom až do konca. Tým heslom je jedno dôležité slovo - „bedlite,“ ktoré sa v tomto krátkom Markovom evanjeliu vyskytuje až štyri razy. Mohlo by sa nám v dnešnej dobe toto slovo zdať, že nie je aktuálne, lebo ľudia okolo nás sa ustavične ponáhľajú a aj my sami často pociťujeme nadmernú psychickú záťaž každodenného života.

A predsa je dnešné evanjelium aktuálne aj pre nás. Určite, že Pán Ježiš nemyslel na telesný spánok, ktorý je tiež dôležitý, ale nás vystríha pred spánkom duchovným. Takýto spánok je v dnešnom evanjeliu absolútne odmietnutý. Veľmi nás Pán Ježiš varuje pred duchovným spánkom, keď volá: „Bedlite!“ Je to výzva zameraná na duchovné bedlenie, ktoré máme zachovať v našom každodennom živote, aj keď sme zapriahnutí v horúčkovitom tempe života. Duchovne bedliť znamená stále mať na mysli nášho nebeského Otca. Duchovne bedliť znamená ustavične sa usilovať, aby sme vo svojom každodennom živote plnili vôľu nebeského Otca tak, ako nám dal sám Pán Ježiš príklad keď povedal: „Mojim pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal“ (Jn 4, 30-34). A vieme, že v celom svojom pozemskom živote dokonale plnil vôľu svojho nebeského Otca. Ved' si len spomeňme, ako sa zachoval v smrteľnom zápase v Getsemanskej záhrade, keď v modlitbe povedal úžasnú vetu: „Otcе, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich. No, nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane.“ (Lk 22, 42).

Takto duchovne bedliť dáva zmysel nielen nášmu kresťanskému životu tu na zemi, ale nadovšetko je to naša životná cesta do večnosti. Aby sme správne chápali toto slovo „bedlite,“ tak sa musíme zamyslieť, ako to myslel Ježiš. Obyčajne si ľudia myslia, že sa jedná len o koniec sveta. Vieme, kedy bude koniec sveta? Pán Ježiš povedal, že o tom dni vie len nebeský Otec. Preto mnohí sektári a s tým aj médiá, zbytočne predpovedali rok, deň, by i hodinu jeho príchodu, ktorý doteraz neprišiel. Toto je jeden extrém. Ale druhý extrém je, vôbec si nevšimáť Ježišovu predpoveď o konci sveta.

Myslel Ježiš v hore uvedenom texte na koniec sveta? Aj áno, aj nie. V evanjeliách na viacerých miestach čítame predpoveď o konci sveta, ale aj o tom, čo bude pred tým nasledovať. Lenže v tomto texte nás vyzýva k bdlosti, lebo pred nami je náš osobný koniec – smrť, na ktorú máme byť pripravení nie keď budeme zomierať, ale počas celého života. Vieme, že smrť môže prísť nečakane. Preto bedliť znamená nedriemať, nespáť, neleňovať, ale každodenne „bedlite,“ – ako som to hore uviedol – si plniť svoje povinnosti tak voči Bohu ako aj voči svojmu okoliu, kde sa nachádzame. A pretože ľahšie je zaháľať, ako bdieť, človek je náchylný k zaháľaniu, a preto musí mať nejaký stimul, ktorý ho povzbudí k správne mu životu, čiže k bdeniu. Takým stimulom je myslieť na koniec. Myslieť na to, že Pán príde po mňa kedykoľvek. Možno o rok, tento mesiac, tento týždeň alebo tento deň? Nesmieme si ani na chvíľu dovoliť leňovať, zaháľať, driemať, ale musíme byť denne v strehu vo svojich povinnostiach tak voči Bohu, ako aj svojmu okoliu.

Preto si úprimne zapamätajme z dnešného evanjelia hlavné Ježišovo slovo: „Bedlite, nielen pre toto adventné obdobie, ale dajme si predsavzatie, že budeme bedliť počas celého roka, ba počas celého života.“

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.